

DAGBLADET 14 JUNI 1963

Svar på spørsmål om MRA

FRA PROFESSOR EILIV SKARD

For å besvare de spørsmål professor Lorentz Eckhoff stiller (Dagbladet 5. juni), må jeg se dem større sammenheng.

Der pågår i verden i dag en kamp om menneskenes sinn, som i siste omgang vil bestemme nasjonenes skjebne. Kamp har alle dager vært historiens innhold. Men i dag er kampen mer omfattende og mer dyptgående enn noen sinne:

innsatsen er vår kulturtradisjon med alle dens verdier, og kamp-plassen er livet i sin helhet. Intet område er nøytralt. Og den viktigste valplass er menneskets moralske liv.

Da minnes vi om begivenheter som er foregått i den seinere tid — prosesser som viser hvordan seksuell perversitet er blitt hensynsløst og hjelpeløst utnyttet i

verdenskampen om makten. Ingen intelligent sikkerhetstjeneste, ingen sann patriot kan være blind for at her står nasjoners frihet og eksistens på spill. Innen de store ideologier har man hatt meget klart blikk for hvordan menneskelig svakhet kan utnyttes.

Perversitet var et velkjent fenomen i det antikke Athen, i visse lag nærmest ansett som det normale. Men det er ikke sant at denne livsform uten videre var godtatt. Det kan sies om Sokrates og Platon at «deres erotiske følelser i overveiende grad var rettet mot deres eget kjønn». Men — Sokrates berømmes nettopp fordi han hadde karakterstyrke til å motstå fristelsen; og om Platon skriver en norsk Platon-forsker (Egil A. Wyller): I stigende grad kom han til å se det unaturlige ved mannskjerligheten. «Løsningen måtte bli avholdenhet, en konsekvens han under svære kamper trekker i dialogen Faidros.»

Ingen har rett til å felle noen moralsk dom over det konstitusjonelle utstyr hos et medmenneske. Men kan det være tvilsomt at den stigende aktive perversitet — for det er den det her er tale om — er del av den samme utglidning som gir seg uttrykk i stigende antall skilsmisser, økende ungdomskriminalitet — og en pornografi som må gjøre ethvert sunt menneske betenkt? Og kan vi rolig se på tendenser i tida som vil føre oss inn i de samme forhold som hersket i det klassiske Athen — idet pervers aktivitet først unnskyldes, så tillates og endelig legaliseres? Jeg minner om det norske

bisepærads uttalelse fra 1354: «En må være merksam på at vi her står overfor en samfunnsfare av verdensdimensjoner. Det er en kjent sak at homoseksualitet har fått et uhyggelig omfang i mange land.» Men det norske folk skal i alle fall gjøres oppmerksom på hvor en slik utvikling fører hen.

Jeg har ingen autoritet til å tale om homoseksualitetens medisinske sider. Men enda mindre har jeg noen autoritet til å avkrefte hva Guds ord sier om synd — og noe annet ønsker heller ikke MRA å si. Men kristendom er ikke bare moralske absolutter, den er først og fremst en kraft som tilgir og gjenreiser — sterkere enn den heroiske idealitet hos Sokrates og Platon. At Kristus talte konkret om synd, betyr ikke at han mente til hat mot — eller forfølgelse av — individer; ingen har talt mildere og mer styrkende ord til «alle som har tungt å bære». Det er kristen tro og erfaring at ethvert menneske, med Guds hjelp, kan finne fram til et fullverdig liv. Og mange mennesker, også mennesker som har hatt å kjempe med de alvorligste problemer, vil med dyp takknemlighet bevitne at MRA har vært hjelperen til et slikt fullverdig liv, fordi MRA viste dem et stort nok mål: kampen for en verden slik Gud vil ha den.

Den bok professor Eckhoff anbefalte, har jeg anskaffet og lest. Dette har forsinket mitt svar noen dager.

212012048